

	ಶ್ರೀಮಧ್ವರಾಜಗುರುಭೋನಮಃ	
	ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜ ಗುರುಭೋನಮಃ	
	ಶ್ರೀಪುರಂದರದಾಸ ಗುರುಭೋನಮಃ	
	ಶ್ರೀವಿಜಯದಾಸಗುರುಭೋನಮಃ	
ಶ್ರೀಪುರಂದರದಾಸರಾಯರ ವಿರಚಿತ ಸುಭಾಷಿತಗಳು

ನರಜನ್ಮ ಬಂದಾಗ ನಾಲಿಗೆ ಇರುವಾಗ! ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೇ!
 ಕೃಷ್ಣ ಎಂದರೆ ಕಷ್ಟ ಒಂದಿಷ್ಟಿಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೇ!
 ವರದ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ವಿಶಲನು ಒಲಿದಿರಲು!
 ಸರುವ ಜನವೆಲ್ಲ ಮೂಜಗದಿ ಹಿತರು!!
 ಅಂತಕನ ದೂತರಿಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತು ದಯವಿಲ್ಲ!
 ಚಿಂತೆಯನು ಬಿಟ್ಟು ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ನೆನೆ ಮನವೇ!!
 ಹರಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡದವನ!ಹರಿಯ ಗುಣಗಳೆಣಿಸದವನ!
 ಹರಿಯ ಕೊಂಡಾಡದವನ! ಹರಿಯ ತಿಳಿಯದವನ ಜನ್ಮ!!
 ಅತಿರುಂದ ಹರಿಯನಾಮ ನಿತ್ಯ ಸ್ವರಿಸದವನ ಜನ್ಮ!!
 ವ್ಯಧವಲ್ಲವೇ ಜನ್ಮ ವ್ಯಧವಲ್ಲವೇ?
 ಹರಿಯೆಂದರಿವರ ಶಿರ ಹರಿದು ತಾ ಬೀಳುವುದೇ!
 ಹರಿನಾಮ ಹಣೆಯಲ್ಲ ಬರೆದಿಲ್ಲವೇ!
 ಗಾಳಿಕ್ಷಿದ ದೀವಿಗೆಯಂತೆ ಈ ದೇಹ ನಿತ್ಯವಲ್ಲಣ್ಣ!
 ನಾಲಿಗೆಯಿದ್ದ ನಾರಾಯಣ ಎನಬಾರದೇ?
 ನಾರಾಯಣ ಎನ್ನಬಾರದೇ? ನಿಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯೊಳು!
 ಮುಳ್ಳ ಮುರಿದಿಹುದೇ? ಕಲ್ಲ ಜಡಿದಿಹುದೇ?
 ಕೃಷ್ಣನ ಭಜಿಪಗೆ ಮುಕುತಿಯೆಲ್ಲೆಂಬೋ!
 ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಾಯೋಳು ಮುಳ್ಳಕೊನೆ!
 ನಿಷ್ಪೇಯಿಂದ ಹರಿದಾಸರ ಸೇವಿಸದ!

ಕನಿಷ್ಠನ ಬಾಯೋಳು ಮುಳ್ಳುಕೊನೆ!!
 ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಎನ್ನದವರ ಸಂಗಬೇಡ!
 ಸಿರಿವಾಯುಮತ ಪ್ರಾಂದಿ ಹರುಷಪಡದವನ ಸಂಗಬೇಡ!!
 ನಾನೇಕೆ ಪರದೇಶಿ ನಾನೇಕೆ ಬಡವನೋ!
 ಶ್ರೀನಿಧೇ ಹರಿಯೆನಗೆ ನೀನಿರುವ ತನಕ!!
 ಒಂದು ಕಾಸಿಗೆ ಒಡ್ಡುವ ಕೈಯ್ಯ! ಏಸು ಮಹಿಮೆಗಾರನಯ್ಯ!
 ಅಡಿದರೆ ಸ್ತಿರವಪ್ಪ! ಅಬದ್ದಗಳಾಡಲು ಒಪ್ಪ!
 ದಾಸರ ಕಂಡರೆ ಪ್ರಾಣ ತಾ ಧರೆಯೋಳಧಿಕ ಪ್ರವೀಣ!
 ಕೋಪ ತಾಪಗಳ ನಿಧಾನ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರ ವಿಶಲನ ಧ್ವನ್ಯ!!
 ಅನುಮಾನಂಗಳಿಲ್ಲದಲೇ ಮನೋಭೀಷ್ಟಂಗಳನೀವ!
 ಹನುಮ ಭೀಮ ಮಧ್ಯ ಮನಿಯ ನೆನೆದು ಬದುಕಿರೋ!

ಗುರುವಿನ ಗುಲಾಮನಾಗುವ ತನಕ! ದೊರೆಯದಣ್ಣ ಮುಕುತಿ!!
 ಅರಿತು ವಿಧಿಯಾಚರಿಸುವ ಯೋಗ್ಯಗೆ!
 ಗುರು ಉಪದೇಶವು ತಪ್ಪಿತೇ?
 ಕರ್ಮರಹಿತ ಜ್ಞಾನ ಶವಕೆ ಮಾಡಿದ ಆರುತಿ!
 ಕರ್ಮರಹಿತ ಜ್ಞಾನ ತುಟ್ಟೆಹೊಡೆದ ಬೋಂಬಿನಂತೆ!
 ಭಾವವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿ ಬೇಸತ್ತು ಬೇಲಿಯ ಒರಗಿದಂತೆ!
 ಭಾಷೆ ಹೀನರ ಸಂಗ ಬಾಸಿಂಗವಿಲ್ಲದ ಕನ್ಯೆಯಂತೆ!!
 ಸ್ವಾನುಭವಹಿನ ಮಾನವನೆ ಏನು ಸಾಧನವಿದು?
 ಮುಂದಲೆಯಕೊಂಯ್ದ ಮುಡಿಗೆ ಹೂವ ಮುಡಿದಂತೆ
 ತೊಗಲ ಮೂಗ ಹರಿದು ಚಿನ್ನದ ಮೂಗುತಿ ಇತ್ತಂತೆ!!

ಹೆತ್ತ ಸೂತಕ ಹತ್ತ ದಿನ ಪರಿಯಂತ!
 ಸತ್ತ ಸೂತಕ ಹನ್ನೊಂದು ದಿನ ಪರಿಯಂತ!

ಮತ್ತೆ ಮಣವೆಂಬ ಸೂತಕ ಎತ್ತು ಪೋದರು ಬಿಡದೆ!
 ಎನ್ನ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಕೆ!
 ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿಹುದಯ್ಯ ಪುರಂದರ ವಿಶಲ!
 ಇಂದನ್ನ ಮಣವೆಂಬ ಸೂತಕವ ಪರಿಹರಿಸಯ್ಯ!!
 ಜಗದಿ ಗಾರುಡಿಮಾಡಿ ಗಾರುಡಿದಾಸನಾಗಿ ಮೆರೆದೆ
 ಇಂದನ್ನ ನಿಜವಾದ ದಾಸನ್ನಮಾಡಯ್ಯ ಪುರಂದರ ವಿಶಲ!!
 ಭೂತ ಪ್ರಪಂಚದಿ ಹುದಿಗಿದ ವಿಷಯದಾಸೆಗಳನು!
 ನಿನ್ನಂಗದಿ ತೆಗೆದ ಮಮುವ ತೋರಿಸೋ!!
 ದುರುಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಡಿಸೋ! ದಾಸನ ಮಾಡಿಕೂ ಎನ್ನ!!

ಪರರ ನಿಂದಿಸದೆ ಪರವಥುಗಳನು ಬಯಸದೆ!
 ಗುರು ವಿಪ್ರಸೇವೆಯನು ಮಾಡುಬಿಡದೆ!!
 ಹರಿಸ್ತುತ್ತಿಯ ನೀ ಕೇಳು ಹರಿಕಿತಣನೆಯ ಪಾಡು!!
 ಡಂಭಕದ ಭಕ್ತಿಯನು ಬಿಡುಕಂಡ್ಯ ಮನವೇ!
 ಅಂಬಾಜಾಕ್ಷನು ಒಲಿಯ ಅನಂತ ಕಾಲಕ್ಷ್ಯ ॥

ಹಲವು ವ್ಯಾಧಿಯ ಬೀಡು ಪಂಚಭೂತದ ನಾಡು।
 ನಂಬದಿರು ಈ ದೇಹ ನಿತ್ಯವಲ್ಲ ॥
 ಜನರ ನೆರೆಹಿಕೊಂಡು ಕುಚೇಷ್ಟೆ ಕಥೆ ಪೇಣ!
 ಘನ ಅಂಧಂತಮಸಿನೊಳು ಬೀಳಿದಿರು!!
 ಅಪಾಯಕೋಟಲೆಗೆ ಉಪಾಯ ಒಂದೆ!
 ಪುರಂದರ ವಿಶಲನೆಂದು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಕರೆವ!
 ಉಪಾಯ ಒಂದೆ ಕಾಣಿರೋ!!
 ಪಾಮರ ಮನುಜರು ದಾಸ ವೇಷವ ಧರಿಸಿ!
 ನೇಮನಿತ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಪೋಗಾಡಿಸಿ!!
 ಕಾಮಚಾರಿಗಳಾಗಿ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ!

ಮಾಮನೋಹರನ ಲೀಲೆಯ ಪೇಣಿದರೇನೋ!
ತಮಸು ಅವಗಾಗುವುದು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ!!

ತಾಳಮೇಳಗಳಿದ್ದ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದ ಗಾನ!
ಕೇಳನೋ ಹರಿ ತಾಳನೋ!!
ಶ್ವಾಸವ ಕಂಕುಳೊಲಿಟ್ಟು ವಾರಣಾಸಿಗೆ ಪ್ರೋದಂತೆ!
ಮಾನವನೆ ಕೇಳೋ ಮದಮತ್ತರ ಬಿಡದಲೆ!
ಎನು ಮಾಡಿದರೇನು-ವ್ಯಧಣ!!
ಲೆತ್ತಪಗಡೆ ಚದುರಂಗಗಳಾಡುತ!
ಹೊತ್ತು ಕಳೆವುದೇತಕೆ ನೀನು! ಕತ್ತೆಯಂದದಿ ಕಾಲವ ಕಳೆದು!
ಉನ್ನತ್ತನಾಗಿ ಬಾಳುವೆ ನೀನು!!
ಇರುಳು ಹಗಲು ನರಹರಿಯನು ಸ್ತುತಿಸದೆ!
ನರಪಶುಗಳ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೀ!
ಯಾತಕೆ ನೋಡುತ್ತಿ? ಯಮನ ಪಾಶಕೆ ಬೀಳುತ್ತಿ!!

ಸತ್ಯವಂತರ ಸಂಗದೊಳಗೆ ಚರಿಸೆ ಮೃತ್ಯು!
ಅತ್ತತ್ತ ಇರುವಳು ಜೀವವೆ!
ಧಾಳಿ ಬಾರದ ಮುನ್ನ ಧಮ್ಮವ ಗಳಿಸಿರೋ!
ಸರಸಿಜಾಕ್ಕು ತನ್ನ ಸೇರಿದ ಜನರನು ಬಿಡನಣ್ಣ!
ಕೊಡುವ ಕರ್ತೆ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತಿರೆ ಬಿಡುಬಿಡು ಚಿಂತೆಯನು!!
ಇರಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿರಬೇಕು!
ಮಕ್ಕಳು ಮತಿವಂತರಾದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ!
ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು!!
ಕುಲಸತ್ತಿಯಾದರೆ ಕೂಡಿರಬೇಕು!
ಸುಲಭದಿಂದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತ್ಯಾಡಬೇಕು!!
ಕಲಹಗಂಟಿ ಸತಿ ಕರ್ಕಣಶೇಯಾದರೆ!

ಹಲವು ಪರಿಯಂದ ಹೊರಗಾಗಬೇಕು!|
 ಅನ್ನಪಾನಗಳೀರೋಅಭ್ಯಾಗತರಿಗೆ!
 ಅನ್ನಪಾನಗಳೀರೋ ಅಚಂಡಾಲ ಸಪ್ತರಿಗೆ!!
 ಅನ್ನಪಾನಗಳೀರೋ ಅಂಥ ದೀನ ಕೃಪಣರಿಗೆ!
 ಹೊನ್ನರಾಶಿಯ ತಂದು ಸುರಿಯೆ!
 ಕೋಟಿ ಕನ್ನಿಕೆಯರ ತಂದು ಧಾರೆಯನೆರೆಯೆ!!
 ಅನ್ನದಾನಕ್ಕಿನ್ನ ಸರಿಯೆ?

ಏನು ಕಾರಣ ಯಾದುಪತ್ತಿಯನು ಮರೆತಿರಿ?
 ಧನ ಧಾನ್ಯ ಸತಿಸುತ್ತರು ಕಾಯುವರೆ?

ಸುಖಿವಾದೊಡೆ ಎನ್ನಿಂದಾಯೆತೆಂಬರು!
 ದುಃಖಿವಾದರೆ ದೈವ ಮಾಡಿತೆಂಬರು!!
 ಸುಖಿಕೆ ತಾನಾರೋ-ದುಃಖಿಕೆ ತಾನಾರೋ?

ಮನಶುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದವರೆ ಮಂತ್ರದ ಫಲವೇನು?
 ತನುಶುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದವರೆ ತೀರ್ಥಣದ ಫಲವೇನು?
 ತನ್ನ ತಾ ತಿಳಿಯದ ಜ್ಞಾನವೇನು?
 ಸಾವಿಗಿಲ್ಲದೌಷಧಿಯು ಸಂಚಿ ತುಂಬ ಇದ್ದರೇನು?
 ದೇವಕೀಸುತ್ತನ ಹೊಗಳದ ಕವಿತ್ವವೇನು?
 ಪತಿಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿಹ ಸತಿಯಿದ್ದ ಫಲಯೇನು?
 ಮತಿಹೀನನಾದಂಥ ಮಗನ ಗೊಡವೇನು?
 ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರನು ಅಗಲಿ ಸುಖವೇನು?
 ಪರಿಗುಪಕರಿಸದವ ಬಾಳ ಫಲವೇನು?
 ಓದಿಸದೆ ಕೆಡಿಸುವ ತಂದೆಯಿದ್ದೇನು?
 ಆವ ವರಗಳ ಕೊಡದ ದೇವರೇನು?

ವೆಚ್ಚಕಿಲ್ಲದ ಹಣವು ವ್ಯಧಿವಾದರೇ ಏನು?
 ಮಂಚ್ಚರಿಸುವರೆಲ್ಲ ಮುಡಿದರೇನು?
 ಬಡವ ನಿನಗೊಬ್ಬರ ಗೊಡವೆಯಾಕೊಳ್ಳ?
 ಉರು ಬಿಟ್ಟು ಪರಉರಿಗೆ ಹೋದರೆ!
 ಪ್ರಾರಭಿವು ಬೇರಾದಿತೇ?
 ಧನಿಕರ ಕಂಡು ದೈನ್ಯವಪಟ್ಟರೇ!
 ತನ್ನ ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಹಿಂಗೀತೇ?
 ಉತ್ತಮರಿಲ್ಲದ ಸಭೆಯು ತಾನೇಕೆ?
 ಅದರವಿಲ್ಲದ ಅಮೃತಾನ್ನವೇಕೆ?
 ಸಾಲದಿ ಹೊಳಿದ ಸಂಸಾರವೇಕೆ?
 ವೇಳೆಗೆ ಒದಗದ ನೆಂಟಿರಿದ್ದೀಕೆ?
 ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದ ಸತಿಸಂಗ ತಾನೇಕೆ?
 ಮಾತಾಪಿತರ ಪ್ರೋರೆಯದ ಮಕ್ಕಳೀಕೆ?
 ಅಳಿಸಿ ಅಳಿದು ಪ್ರೋಪ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದೀಕೆ?
 ತಿಳಿದು ಬುದ್ದಿಯ ಪೇಳದ ಗುರುವೇಕೆ?
 ದಾನವಿಲ್ಲದ ಮನೆಯು ದೊಡ್ಡದಾದರೇನು?
 ಹೀನಗುಣವುಳ್ಳವರೆ ಹಿರಿಯತನ ಬಂದರೇನು?
 ಭಂಡು ಮಾಡಿ ಅತ್ತೆ ಮಾವರ ಬೈವ!
 ಪ್ರಂಡು ಸೋಸೆಯಿದ್ದು ಫಲವೇನು?
 ಗೋಪ್ಯ ಗುಣಗುಟ್ಟು ಇಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ!
 ರೂಪ ಯೋವ್ವನವಿದ್ದ ಫಲವೇನು?
 ತಾಪತ್ರಯದಿ ಸಂಸಾರ ಕೆಡಿಸುವಂಥ!
 ಪಾಪಿಮಗನು ಇದ್ದ ಫಲವೇನು?
 ಹೆತ್ತೆ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಚಿತ್ತವನೋಯಿಸಿ!
 ನಿತ್ಯದಾನದ ಮಾಡಿ ಫಲವೇನು?
 ತನ್ನ ಸತಿಸುತರ ಬಂಧುಗಳ ನೋಯಿಸಿ!

ಚಿನ್ನದಾನವ ಮಾಡಿ ಫಲವೇನು?
 ಮಾತಾ ಪಿತರನು ಬಳಲಿಸಿದಾತನು | ಯಾತ್ರೆಯ
 ಮಾಡಿದರೇನು ಪಲ?
 ಘಾತಕತನವನು ಬಿಡದೆ ನಿರಂತರ|
 ಗೀತೆಯನೋದಿದರೇನು ಫಲ?
 ಪತಿಯನು ನಿಂದಿಪ ಸತಿಯಳು ಬಹುವಿಧಾ|
 ವೃತಗಳ ಮಾಡಿದರೇನು ಪಲ?
 ಹೀನಗುಣಗಳ ಹಿಂಗದೆ ಗಂಗೆಯ |
 ಸ್ವಾನವ ಮಾಡಿದರೇನು ಫಲ?
 ಅವನ ಒಡವೆಗಳಿಂದ ದಾನ ಧಮುಕವ ಮಾಡೆ|
 ಅವನಿಗಲ್ಲದೆ ಪ್ರಣ್ಯ ಇವನಿಗುಂಟೆ?
 ಅವನದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ತೀಥಂಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡೆ|
 ಇವನ ಜೀವನವು ಬಾಡಿಗೆ ಎತ್ತಿನಂತೆ||
 ಹೆಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟತ್ತೆಮಾವಂದಿರ ಮನೇಯಲ್ಲಿ|
 ಸೇರಿರುವರೆ ಎಲೆ ಮನುಜ?
 ಹಂಬಲನು ಬಿಡದವಗೆ ಹರಿನಾಮವೇಕೆ?
 ಕ್ಷೇತ್ರ ಒಡಲೋಳಗಿರಲು ತೀಥಂಯಾತ್ರೆಗಳೇಕೆ?
 ಪಾಪಿಬಲ್ಲನೆ ಪರರ ಸುಖಿದು;ಖಿವ?
 ಕೋಪಿಬಲ್ಲನೆ ಶಾಂತಸುಗುಣದ ಫನವ?
 ಮಧುರ ವಚನವಬಲ್ಲನೆ ದುಷ್ಪ ಮನುಜ?
 ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದವ ಅವ ಜ್ಞಾನಿಯೇ?
 ಉರಹಂದಿಗೆ ಷಡ್ಸಾನ್ನವನಿಕ್ಕಲು|
 ನಾರುವ ದುಗಂಧವು ಹೋಗುವುದೇ?
 ಫೋರಪಾಪಿಗೆ ತತ್ತ್ವ ಜ್ಞಾನವ ಪೇಳಲು|
 ಕೂರ ಕಮುಕ ಬಿಟ್ಟ ಸುಜನನಾಗುವನೆ?

ಮುಂದೆ ಭಲಾ ಎಂದು ಹಿಂದಾಡಿಕೊಂಬರ ಸಂಗ ಬೇಡ!!
 ತುದಿನಾಲಿಗೆ ಬೆಲ್ಲ ಎದೆ ಕತ್ತರಿಯವರ ಸಂಗಬೇಡ!
 ವಿನಯ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಂಗಬೇಡ!
 ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಾನಿ ಪರರ ಕೆಡಿಸುವರ ಸಂಗಬೇಡ!
 ಎಂದೆಂದಿಗು ಪರರ ನಿಂದ ಮಾಡುವ ಪಾಪಿಸಂಗಬೇಡ!!
 ತುದಿನಾಲಿಗೆ ಬೆಲ್ಲ ಎದೆ ವಿಷವುಳ್ಳವರ ಸಂಗಬೇಡ!!
 ಮದುವೆಯ ಕೆಡಿಸಿ ಮುದದಿ ನಲಿಯುವರ ಸಂಗಬೇಡ!!

ದೇಹಿಯೆಂದರೆ ನಾಸ್ತಿಯೆನ್ನಬೇಡ!
 ದೀನತನದಲಿ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಸಬೇಡ!!
 ಪಂಕ್ತಿಯೊಳು ಪರಭೇದ ಮಾಡಬೇಡ!
 ನಿನ್ನಂಗವನೆ ನೋಡಿನೀ ಹಿಗ್ಗಬೇಡ!!
 ತಂದೆತಾಯಿಗೆ ಕೇಡ ನೀ ಬಗೆಯಬೇಡ!
 ಎಂದಿಗೂ ಹಸಿಮಾತನಾಡಬೇಡ!!
 ನಾಲಿಗೆಯ ಹರಿಯ ಬಿಡಬೇಡ!!
 ಶಿಂಡಿವಾಳರ ರುಚಿಪಾಕಗಳ ಸವಿಯಬೇಡ!!
 ಹಾಳು ಮಾತುಗಳಾಡಬೇಡ ||
 ಗುಣಶೀಲ ಪ್ರರಂದರವಿಲಲನ ಸ್ವರಣ ಬಿಡಬೇಡ ||
 ಲೆತ್ತ ಪಗಡೆ ಚದುರಂಗ ಜೂಜಾಟವ |
 ಮತ್ತಾಡಿ ಕೆಡಬೇಡ ಆತ್ಮ ||
 ಆಸೆ ಮಾಡಲು ಬೇಡ ಭಾಷೆ ತಪ್ಪಲು ಬೇಡ ||
 ಅನ್ಯ-ಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗವು ಬೇಡ ಜೀವವೆ!
 ಹಾಳು ಹರಟೆಯಾಡಿ ಮನವ ಬೀಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ ||
 ಬರಿಯ ಮಾತನಾಡಿ ಬಾಯ ಬರಡು ಮಾಡಿ ಕೆಡಲು ಬೇಡ ||
 ಕಳ್ಳತನವನು ಮಾಡಿ ಒಡಲ ಹೊರೆಯಲಿ ಬೇಡ ||
 ಒಳ್ಳಿ ಜನಗಳ ನಿಂದೆಯನು ಮಾಡಬೇಡ ||

ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂದರೆ ಹಿಗ್ಗಿಬೇಡ ||
 ಸಿರಿ ಬಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೇರೆಯೆಬೇಡ ||
 ಪರರ ಒಡವೆಯ ಕಂಡು ದುರುಳ ಮಾತಾಡಿರು ||
 ನಾಕುಮಂದಿಗಳೊಳಗೆ ಕೋಕೆ ಮಾತಾಡಿರು |
 ಇಷ್ಟರು ಅಂದರೂ ನಿಷ್ಪಾರವಾಡಿರು ||
 ಹಮ್ಮ ಮಾಡಲಿಬೇಡಿ ಹಮ್ಮ ಈಡಾಡುವದು |
 ಹಮ್ಮನಿಂದಲಿ ನೀವು ಕೆಡಬೇಡಿರಂತ್ಯ ||

ಅಚಾರವಿಲ್ಲದ ನಾಲಿಗೆ ನಿನ್ನ |
 ನೀಚ ಬುದ್ದಿಯ ಬಿಡು ನಾಲಿಗೆ ||
 ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಪರರ ದೂಷಿಪ್ರದಕ್ಕೆ |
 ಚಾಚಿಕೊಂಡಿರುವಂಥ ನಾಲಿಗೆ |
 ಚಾಡಿ ಹೇಳಲಿಬೇಡ ನಾಲಿಗೆ ||
 ನಿನ್ನ ಬೇಡಿಕೊಂಬುವೆನು ನಾಲಿಗೆ ||
 ಶಕ್ತನಂತೆ ನೀ ಮತ್ತೆ ಬೊಗಳಿರು |
 ಸತ್ತ ಹಾಗಿರು ಕಂಡ್ಯ ನಾಲಿಗೆ ||
 ಮನೆ ಮನೆ ವಾತೆಂಯು ಧರವಲ್ಲ ಈ |
 ಮನುಜರ ಪಾಡೇನು ಘನವಲ್ಲ |
 ವಿಧಿ ಕಾಡೊ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದಪದವಾದ ಬಂದು |
 ಕಲಿಸಿತೊ ಕಳವು ಹಾದರ |
 ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ಮವು ಬಿಡಲರಿಯದು |
 ಯೋಚನೆಯ ಮಾಡಿ ನೀ ಬಳಲಬೇಡ ||

ಇದು ಭಾಗ್ಯ ಇದು ಭಾಗ್ಯ ಇದು ಭಾಗ್ಯವಂತ್ಯ |
 ನಾಳೆ ಮಾಡುವ ಧರ್ಮವಿಂದೆಗೈಯಲಿಬೇಕು |
 ನಾಳ್ಕಾರೋ ನೀನ್ನಾರೋ ನುಡಿ ಮಾನವ ||

ಅಧ್ಯಹೋದರೆ ಪ್ರಾಣ, ಪ್ರಾಣ ಹೋದರೆ ಮಾನ ।

ವ್ಯಧವಾಗದ ಹಾಗೆ ಕಾಯಬೇಕು ॥

ಹಸಿದು ಬಂದವರಿಗೆ ಅಶನವೀಯಲುಬೇಕು ।

ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಪಾಲ್ಬಿಣ್ಣಿ ನಡೆಸಬೇಕು ॥

ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತು ನಿಜವಿರಲಿಬೇಕು ।

ಅರಿಯಾದ್ದರೆ ಗುರು ಹಿರಿಯರನು ಕೇಳಬೇಕು ॥

ಸತಿಸುತರಿರಬೇಕು । ಮುಮತೆ ಬಿಟ್ಟಿರಬೇಕು ॥

ಕಲ್ಲಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಕರಣಭವ ತೋರೆಯೋಳಗೆ ।

ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಬಲ್ಲವರ ಒಳಗೆ ॥

ಮೆಲ್ಲನೇ ಮಾಧವನ ಮನವ ಮೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ।

ಬೆಲ್ಲವಾಗಿರಬೇಕು ಬಂಧುಜನರೋಳಗೆ ॥

ಬುದ್ದಿಯಲ್ಲಿ ತನು ಮನವ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲುಬೇಕು ।

ಶುದ್ಧನಾಗಿರಬೇಕು ಕರಣ ತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ॥

ವಿಷವಿಕ್ಷಿದವಗೆ ಷಡ್ರಸವನುಣಿಸಲುಬೇಕು ।

ದ್ವೇಷ ಮಾಡಿದವನ ಪ್ರೋಷಿಸಲಿ ಬೇಕು ॥

ಕುಂದೆಣಿಸುವವರ ಗೆಳಿತನ ಮಾಡಬೇಕು ।

ಕಂಡುಸಹಿಸದವರ ಕರೆಯಬೇಕು ॥

ಧರುವುದೇ ಜಯವೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರ ।

ಮಹಾವನರಿತು ಮಾಡಲಿಬೇಕು ತಂತ್ರ ॥

ಹರಿಯೇ ಗುರುವೆನ್ನಬೇಕು । ವ್ಯಾಪಾರವನು ಬಿಡಬೇಕು ।

ಪಾಪರಹಿತನಾಗಬೇಕು ।

ಜ್ಞಾನ ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಓಡ್ಯಾಡಬೇಕು ॥

ಮನದಲ್ಲಿ ಧ್ರುಡವಿರಬೇಕು ।

ದುಜಣರ ಸಂಸಗ್ರಹ ನೀಗಲುಬೇಕು ॥

ಕಾಮಕ್ಷೋಧವ ಬಿಡಬೇಕು ।

ಪರಕಾಮಿನಿಯರ ಹಂಬಲ ಬಿಡಬೇಕು ॥

ಹೇಮಾದಾಸೆಯ ಸುಡಬೇಕು ।
 ಸಂದಣೆಗಳ ಸೇರದಿರಬೇಕು ॥
 ನಿಂದಿಸಿದರೆ ಹಿಗ್ಗಬೇಕು ।
 ಕೋಪಬಂದಾಗ ಸ್ತೋರಣ ಬಿಡದಿರಬೇಕು ॥
 ದುಷ್ಪರ ಕಂಡರೆ ದೂರವಿರಬೇಕು ।
 ಶಿಷ್ಪರ ಕಂಡರೆ ಕೈ ಮುಗಿಯಬೇಕು ॥
 ಬುದ್ದಿಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳಬೇಕಮ್ಮೆ ಮಗಳೆ ।
 ಮನ ಶುದ್ಧಿಭಾಗಿ ಗಂಡನೊಡನೆ ಬಾಳಬೇಕಮ್ಮೆ ॥
 ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಮ್ಮೆ ಮಗಳೆ ।
 ಹತ್ತುಮಂದಿ ಒಪ್ಪುವ ಹಾಗೆ ನಡೆಯಬೇಕಮ್ಮೆ ॥
 ಪರರ ನಿಂದಿಪ ಹೆಂಗಳೊಡನೆ ಸೇರಬೇಡಮ್ಮೆ ಮಗಳೆ ।
 ವರಪುರಂದರ ವಿಶಲಸ್ಯಾರಣೆ ಮರೆಯಬೇಡಮ್ಮೆ ॥

ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಭಾಗ್ಯಯಾರಿಗೂ ಸಿಧಿರವಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವೆಚ್ಚರಿಕೆ ।
 ಹೆಚ್ಚದೆ ಹಿಗ್ಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚ ಕೇಳಿಚ್ಚರಿಕೆ ॥
 ಬಲ್ಲಿದ ನೀನೆಂದು ಬಡವರ ಬಾಯನು ।
 ಬಡಿಯಬೇಡಿಚ್ಚರಿಕೆ ।
 ಮೂಡರ ಒಡನಾಡಿ ಮುಂದುಗಾಣದೆ ನೀನು ।
 ಮುನಿಯದರೆಚ್ಚರಿಕೆ ॥
 ಕೇಡನೆಣಿಸದಿರು ನಂಬಿದ ತಾವಿಗೆ ಕೆಡುವೆನೀನೆಚ್ಚರಿಕೆ ।
 ಲೋಕಾಪವಾದಕ್ಕೆ ಅಂಜಿ ನಡೆವುದು ವಿವೇಕ ಕೇಳಿಚ್ಚರಿಕೆ ॥
 ಕಾಕು ಜನರ ಚಾಡಿ ನೀಕೇಳಿ ಕೋಪ್ರೋದ್ರೇಕ । ಬೇಡಿಚ್ಚರಿಕೆ ॥
 ಅಳವುದು ಕಾಯವು ಉಳಿವುದೊಂದೆ ಕೀತಿ । ಇಳಿಯೊಳಗೆಚ್ಚರಿಕೆ ॥

ಅಳಲಿಸಿ ಪರರನು ಗಳಿಸಿ ತಂದಧ್ವನಿ ಉಳಿಯದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ।
 ಉಳಿದಲ್ಲಿಕಾಲದಿ ಧರ್ಮದ ಹಾದಿಯ ಹಳಿಯಬೇಡಿಚ್ಚರಿಕೆ ॥

ಪರರ ಪಾತಕಗಳ ನಾಲಿಗೆಯೊಳು ಉಚ್ಚರಿಸದಿರೆಚ್ಚರಿಕೆ ।
 ಹೀನಮಾನಿನಿಯರ ಧ್ಯಾನ ಕಾನನದಳು ನರಳದಿರೆಚ್ಚರಿಕೆ ॥
 ನಡೆನುಡಿ ನಡೆವಾಗ ಗಿಡವೆಲ್ಲ ನೆಂಟರು ಕಡೆಗಿಲ್ಲ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ।
 ಕೊಡುಗೈಯ ಮಾಡದೆ ಮಡಗಿದ ಧನ ।
 ಸಂಗಡಬಾರದಿರೆಚ್ಚರಿಕೆ ॥
 ಬಾಳುವಾಗ ಸಿರಿಸ್ಥಿ ರವಾಗಿ ಇಹುದೆಂದು ಬೆಡಗುಬೇಡೆಚ್ಚರಿಕೆ ।
 ಹಾಳು ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಹಲವರ ಕೂಡಣ ।
 ಹಗೆಯುಬೇಡೆಚ್ಚರಿಕೆ ॥
 ಕೊಡನ ಅಂಥಕ ಪ್ರೋತ್ಸು ನಡೆವಂತೆ ಅಧಿಕಾರ ।
 ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ।
 ಬಡಬಗ್ಗರನು ಹಾಯಿಬಡಿದು ಪಾಪದಿ ಹೆಚ್ಚೆ ।
 ಇಡಬೇಡ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ॥
 ಸಿರಿಯೆಂಬ ಮಾನ್ಯರ ಅವಮಾನ ।
 ಬಿರುಗಾಳಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ॥

ನಾಟಕ ಸ್ತೋತ್ರಂತೆ ಬಯಲಡಂಬವ ತೋರೆ ।
 ಉದರ ವೈರಾಗ್ಯವಿದು ॥
 ದಾನವಿಲ್ಲದೆ ದ್ರವ್ಯ ಗಳಿಸಿದೆ ಪ್ರಾಣೆ ।
 ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವಾಗ ಕಾಣಿದುಗ್ಗಾಣೆ ॥
 ಆರಿಗಿ ಆರಿಲ್ಲ ತನಗೆ ತಾನಲ್ಲದೆ ।
 ಕೆಟ್ಟ ಸಂಸಾರದಿ ಎಷ್ಟುಕೂ ಸುಖಿವಿಲ್ಲ ॥
 ಓರಂತೆ ಸಾಕಿದ ಸುತರ ತನ್ನವರಲ್ಲ ।

ಅನುಗಾಲವು ಚಿಂತೆ ಜೀವಕ್ಕೆ ।
 ತನ್ನ ಮನವು ಶ್ರೀರಂಗನೋಳ ಮೆಚ್ಚುವತನಕ ॥
 ಧರ್ಮಾಂತ್ರುರೆಲ್ಲರಿಗೆ ದೀನಜನರಾಚಿಂತೆ ।

ಗಂಗೆಯೋಳ್ಳ ಮುಳುಗುವಾಗ ಚೆಂಬು ಮೇಲಿನ ಚಿಂತೆ ।
 ಎಂತು ನೋಡಿದರು ಚಿಂತೆ ಈ ಒಡಲು ॥
 ನಿಶ್ಚಂತರಾಗಿಹರ ನಾನೆಲ್ಲೂ ಕಾಣೆ ।

ಬೇಡುವ ಕಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಸಾವುದೇ ಲೇಸು ।
 ಹರಿದಾಡುವಂಥ ಮನವ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಬಲುಕಷ್ಟ ।

ಮಡದ ಮಕ್ಕಳನು ಏಡುಕಿಸಿದವಗೆ ಕಡುದಾರಿದ್ರ್ಯವೇ ಸಾಕ್ಷಿ ।
 ಅನ್ವದಾನವ ಮಾಡದವನು ಕಡುದೈನ್ಯ ಪಡುವುದೇ ಸಾಕ್ಷಿ ॥

ಕರಿಯ ಕಾಯಿದ ಹರಿಯ ಕರುಣ ತಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ ।
 ವೋರೆಯ ಹೊಕ್ಕರು ಕಾಯ್ದು ಹಿತವರಾರಂಭ್ಯ ॥
 ಶಕ್ತನಾದರೆ ನೆಂಟರೆಲ್ಲ ಹಿತರು ।
 ಅಶಕ್ತನಾದರೆ ನೋಡಲವರೆ ವೈರಿಗಳು ।
 ಮಾತಪಿತ ವೋದಲಾದ ಗೋತ್ರಜರು ।
 ಸಂಪ್ರೀತಿಯೋಳಿರುವಾಗ ಮನ್ಮಿಪರೆಲ್ಲ ।
 ಅಡಿಕೆ ಹೋಳಿಗೆ ಹೋದ ಮಾನ ಆನೆ ಕೊಟ್ಟರು ಬಾರದೋ ।
 ಅಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಒಲೆಯು ಉರಿಯುವಂತೆ ಎನಗೀಗೆ ।
 ಕೆಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅರಿವು ಬಂದಿತಯ್ಯ ॥

ಓದು ತಕ್ಷವೆಲ್ಲ ಭ್ರಾಂತಿ ಆದಿದೇವನ ಕಾಣದನಕೆ ।

ನಿಂದಕರಿರಬೇಕಿರಬೇಕು ।
 ಹಂದಿಯಿದ್ದರೆ ಕೇರಿಹ್ಯಾಂಗೆ ಶುದ್ಧಿಯೋ ಹಾಂಗೆ ॥
 ರೋಕ್ಕ ಎರಡಕ್ಕೂ ದುಃಖ ಕಾಣಕ್ಕ ।

ಮೂಲಾಗ್ರಪರ್ಯಂತ ಮುಳ್ಳು ಕೂಡಿಪ್ಪಂಥ ।
 ಜಾಲಿಯ ಮರದಂತೆ ಧರೆಯೋಳು ದುಜಂನರು ॥
 ತಂದೆ ತಾಯಿ ತಿರಿದು ತಿನಲು ಒಂದು ದಿನವು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ॥
 ಮಂದಗಮನೆಯೋರಡನೆ ಆನಂದದಿಂದಿರುವರು ॥
 ತಂದೆ ಸತ್ತು ಹೇಳಿ ನೂರು ಮಂದಿ ವಿಪ್ರರಿಗುಣಂಸಿ ತಮ್ಮ ।
 ತಂದೆ ತ್ರಷ್ಟನಾದನೆಂಬರು ಮಂದ ಮತಿಯ ಜನಗಳು ॥
 ತೊಂಡಿನದನದಂತೆ ಖಂಡುಗ ಧನವನ್ನು ।
 ಕಂಡವರ ಒಡವೆಗಳ ಬಡ್ಡಿಯ ಹಣವನ್ನು ॥
 ಕಂಡೂ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ನೀ ತಿಂದೆಯಲ್ಲೋ ।
 ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಾ ಎಲೆ ಜೀವ-ನಿನ್ನ ಕುಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಡರು ॥

ಸಂಸಾರವೆಂಬಂಥ ಭಾಗ್ಯವಿರಲಿ ।
 ಕಂಸಾರಿ ನೆನಹೆಂಬ ಸೌಭಾಗ್ಯವಿರಲಿ॥

ಮಾನವ ಜನ್ಮ ದೊಡ್ಡದು ।
 ಇದ ಹಾನಿ ಮಾಡಿಲಿಬೇಡಿ ಹುಚ್ಚಿಪ್ಪಗಳಿರಾ

ವಿಷಯದ ವಿಚಾರ ಬಿಡು । ವಿಹಿತ ಕರ್ಮವ ಮಾಡು ।
 ವೈರಾಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯವ ಬೇಡು ॥ ಇರಲಿ ಎಲೋ ಶಾಂತಿ ।
 ಈಡಾಡೊ ಭೂಂತಿ ।
 ಮೂರು ದಿನದ ಸಂತೆ ನಿನಗ್ನಾಕೋ ಚಿಂತೆ ॥
 ಒಪ್ಪತ್ತು ಭಿಕ್ಷುವಬೇಡು । ಒಬ್ಬರಿಗೊಂದಿಷ್ಟು ನೀಡು ।
 ಮಾಗಿಕೋಗಿಲೆಯಂದದಿ ನೀ ।
 ಮುದುರಿಕೊಂಡಿರು ಒದರಬೇಡ ।
 ಪರಸತಿಯ ಪರಧನವು ಪರನಿಂದೆ ಪರಹಿಂಸೆ ।
 ಪರಮಾತ್ಮಕದ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿಯೋ ।

ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕೂಡೆ ಅಧಿಕ ಸ್ವೇಹಕ್ಕಂತ |
 ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕೂಡೆ ಜಗಳವೇ ಲೇಸು |
 ಸಂಸಾರದಿ ಏರಿ ಆಸೆ ಮಾಡದಂತೆ |
 ಈಸಚೇಕು ಇದ್ದು ಜಯಿಸಚೇಕು ||

ಅನ್ನದಾನವ ಮಾಡುವರಾಗಿ | ಅನ್ನಭತ್ರವನಿಟ್ಟುವರಾಗಿ |
 ಅನ್ಯವಾತೇಯ ಬಿಟ್ಟುವರಾಗಿ | ಮಾತಾಪಿತ್ರಗಳ ಸೇವಿಪರಾಗಿ |
 ಪಾಪಕಾರ್ಯವ ಬಿಟ್ಟುವರಾಗಿ | ನೀತಿಮಾರ್ಗದಲಿ ಖ್ಯಾತರಾಗಿ |
 ಗುರುವಿನ ಮುಹುರ ಅರಿತವರಾಗಿ |
 ಕೂರರ ಸಂಗವ ಬಿಟ್ಟುವರಾಗಿ ||
 ಗುರುತಿಗೆ ಬಾಹೋ ಅಂಥವರಾಗಿ |
 ಕೆರೆಯ ಕಟ್ಟಿಸು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾದೋಟ ಹಾಕಿಸು |
 ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸು ಪುಣ್ಯ-ಜೀವವೆ ||
 ಕರೆಯದೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದವರಿಗನ್ನವ ನೀಡು |
 ಪರಲೋಕ ಸಾಧನವದು ಜೀವವೆ ||

ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆ ತಪ್ಪಲು ಬೇಡ ಆರಿಗಾದರು ||
 ಸತಿಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಿಲ್ಲೋ ಮೂರ್ಢ |
 ಆದದ್ದಲ್ಲ ಒಳಿತೇ ಆಯಿತು ||
 ಮಾಳಿಗೆ ಮನೆಯೆಂದು ಮತ್ತೆ ಸತಿಸುತ್ತರೆಂದು |
 ಜಾಳಿಗೆ ಧನರ್ಥಾನ್ಯ ಪಶುಗಳೆಂದು ||
 ವೇಳಿತಪ್ಪದೆ ತಿಂಬ ಕೂಳು ತನಗುಂಟೆಂದು |
 ಗಾಳಿಕ್ಕಿದ ದೀಪ ಬಾಳು ಬದುಕೆಲ್ಲ ||
 ಉಬ್ಬದಿರು ಉಬ್ಬದಿರು ಎಲೆ ಮಾನವ ||
 ಆವಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದೇವನಿಚ್ಛೆಯಿಂದ |
 ಆವಾಪ್ರದು ಬರೆ ಸುಖವೆನ್ನು ||

ಸಾಲವಿಲ್ಲದ ಸಂಸಾರವೆ ಹಬ್ಬಿ ।
 ಶರೀರಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಧಿ ಬರದಿರೆ ಹಬ್ಬಿ ॥
 ಭೇದಬುದ್ಧಿಗಳಿಲ್ಲ ಬಿಡುವುದೇ ಹಬ್ಬಿ ॥
 ಇಷ್ಟ ದೊರಕಿದರೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟ ಬೇಕೆಂಬಾಸೆ ।
 ಅಷ್ಟ ದೊರಕಿದರು ಮತ್ತಿಷ್ಟರಾಸೆ ॥
 ಬಿನ್ನಹಕೆ ಬಾಯಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ ।
 ಅನಂತ ಅಪರಾಥ ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಇರಲಾಗಿ ।
 ಬುದ್ದಿ ಹೀನರ ಮಾತ ಕೇಳಿ ನಾ ಮರಳಾದೆ ॥

ಬಾರದೊಡವೆಗಳನ್ನ ಬಯಸುವವನು ತಾ ಭೃಷ್ಟಿ ।
 ಉಂಡ ಮನೆಗೆರಡನ್ನ ಬಗೆವಾತನೇ ತಾ ಮೂರಿಂ ।
 ಕೊಂಡೆ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಕುಣಿವವನು ಮೂರಿಂ ।
 ಶಾಖಿಖೋಂಬಕೊಂಡ ಸಾಲಗಳನ್ನ ತಿದ್ದಧಾತನೆ ಹೊಲೆಯ ।
 ಉಂಡ ಮನೆಗೆರಡನ್ನ ಬಗೆವಾತನೇ ಹೊಲೆಯ ।
 ಇದ್ದಾಗ ದಾನ ಧರ್ಮವ ಮಾಡದವ ಹೊಲೆಯ ।
 ಬದ್ದಹವ ನಡೆನುಡಿಯು ಇಲ್ಲಿಧಾತನೆ ಹೊಲೆಯ ।
 ಆಸೆಮಾತನು ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆ ತಪ್ಪಿವ ಹೊಲೆಯ ।
 ಅರಿತು ಆಚಾರವನು ನಡೆಸದಾತನೆ ಹೊಲೆಯ ।
 ಪರಸತಿಗೆ ಅಳುಪಿದವ ಪಾಪಿ ಹೊಲೆಯ ।
 ಎಲ್ಲರು ಮಾಡುವುದು ಹೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಗೇಣಾ ಬಟ್ಟಿಗಾಗಿ ।
 ಕೆಟ್ಟ ನೆಂಟರ ಸೇರುವುದು ಬಲ ಕರಣ ॥
 ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲ ಬರಲಿ ಗೋವಿಂದನ ದಯೆವ್ರೋಂದಿರಲಿ ॥
 ನವಿಲಿಗೆ ಚಿತ್ರಪತ್ರವನಾರು ಬರೆದರು ।
 ಪವಳದ ಲತೆಗೆ ಕೆಂಪಿಟ್ಟಿವರು ಯಾರು ॥
 ಸವಿಮಾತಿನರಗಿಣಿಗೆ ಹಸುರು ಬಳಿದವರಾರು ।
 ಅವ ಮಾಡಿದವ ನಮ್ಮ ಮರೆತಿಹನೆ ಮರುಳೆ ।

ಒಸುರೋಳಗೆ ಶಿಶುವನು ಅದಾಅರು ಸಲಹಿದವರು ॥
 ಅಡವಿಯೋಳಗೆ ಹೆರುವ ಮೃಗವ ।
 ಬಿಡದೆ ರಕ್ಷಿಪರು ಯಾರೋ ?
 ಕೊಟ್ಟಿದೆವ ಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ।
 ಕುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಳುವಿಯಾಕೋ ?
 ಕಾಯಲಾರೆನು ಕ್ರಿಷ್ಣ ಕಂಡವರ ಬಾಗಿಲನು ।
 ನಾಯಿಕುನ್ನಿಗಳಂತೆ ಪರರ ಹೀಡಿಸುತ್ತ ॥
 ಧೀರ ಪುರಂದರ ವಿಶ್ಲ ನಿನ್ನದಯ ತಪ್ಪಿದರೆ ।
 ಯಾರೇನು ಮಾಡುವರು ಅವನಿಯೋಳಗೆ ?
 ಶ್ರೀಪತಿಯ ಕಟ್ಟಾಕ್ಷರೀಕ್ಷಣವು ತಪ್ಪಿವಾಗ ।
 ಅನೇಕ ಬಂಧುಗಳು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವೈದ್ಯರುಗಳು ಇರಲಾಗಿ ।
 ಕಣ್ಣ ಕಣ್ಣ ಬಿಡುವರು ॥
 ಮನೋವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಯಕಮುಂಗಳಲ್ಲಿ ।
 ಕಾಯೋ ಕೊಲೊಳ್ಳೋ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ವಿಶ್ಲ ॥
 ಮಚ್ಚರಿಸುವರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ಮಾಡುವುದೇನು ।
 ಅಚ್ಯುತ ನಿನದೋಂದು ದಯೆಯಿರಲು ।
 ಮಾನಾಭಿಮಾನವ ನಿನಿಗೋಪ್ತಿಸಿದ ಮೇಲೆ ।
 ನೀನೆ ಸಲಹಬೇಕೋ ಪುರಂದರ ವಿಶ್ಲ ॥
 ಒಂದು ಬಾರಿ ಶ್ರೀಶಾ ಎಂದರೆ ಬಂದ ದುರಿತನಾಶ ।
 ಬೆಂದವು ಭವಪಾಶ । ಅವರಿಗೆ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲವೋ ಕ್ಷೇತ್ರ ।
 ಇಂದಿರೆ ರಮಣ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ವಿಶ್ಲನ ।
 ಎಂದಿಗೆ ನೆನೆವರೋ ಅಂದಿಗೆ ಧನ್ಯರು ॥

॥ ಶ್ರೀಪುರಂದರದಾಸಗುವಂತಗಂತ ಶ್ರೀಮಧ್ದೀಶಾಪದಣಸ್ತ ॥

ಸಂಕಲನ:- ಶ್ರೀಕರಾ
ಬೆಂಗಳೂರು.